

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců
Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce

FORTUNA GAME a.s., IČO 430 03 575,
sídlem Italská 2584/69, Vinohrady, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému

Ministerstvo financí České republiky
se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra financí ze dne 3. 5. 2022, č. j. MF-20091/2020/3902-19,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra financí ze dne 3. 5. 2022, č. j. MF-20091/2020/3902-19, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce svou žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 1. 7. 2022 napadá rozhodnutí ministra financí ze dne 3. 5. 2022, č. j. MF-20091/2020/3902-19, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí ministryně financí vydané ve zkráceném přezkumném řízení ze dne 1. 12. 2021, č. j. MF-20091/2020/3902-14 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 1. 12. 2021 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterého se měl dopustit tím, že na internetových stránkách ifortuna.cz minimálně dne 30. 4. 2020 neumožnil účastníkům hazardních her nastavit si maximální počet přihlášení do uživatelského konta za 1 měsíc, a to tím, že účastníky hazardní hry svévolně limitoval nastavením minimálního počtu přihlášení do uživatelského konta za 1 měsíc, a to ve výši 30 přihlášení za měsíc, čímž neplnil podmínku podle výroku V. písm. a) bodu 10 stanovenou v rozhodnutí, č. j. MF-26461/2017/34-82, ze dne 16. 12. 2019 (dále též „základní povolení“). Za spáchání přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 125 000 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
3. Podstatný obsah správního spisu:
4. Dne 6. 2. 2020 Celní úřad pro Plzeňský kraj (dále jen „celní úřad“) v souladu s § 113 zákona o hazardních hrách a na základě § 116 zákona o hazardních hrách provedl kontrolní úkony podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), a to konkrétně kontrolu dodržování zákona o hazardních hrách a podmínek uvedených v povolení. V rámci kontrolních úkonů bylo na stránce ifortuna.cz prověřeno dodržování nastavení sebeomezujících opatření, a to tak, že při registraci byla sebeomezující opatření nejprve odmítnuta, následně byl proveden pokus o změnu položky „Počet přihlášení na Váš Fortuna účet za měsíc“ zadáním hodnoty „9“, přičemž internetové stránky vrátily chybové hlášení o tom, že lze nastavit pouze hodnotu v rozsahu 30 až 99 999 999. Závěrem kontrolního protokolu je shledané porušení zákona o hazardních hrách ve smyslu neplnění povinnosti stanovené v základním povolení, konkrétně neplnění podmínky stanovené v čl. V. písm. a) bod 10. Kontrolní zjištění bylo celním úřadem zadokumentováno do protokolu o kontrole, č. j. 17207-5/2020-600000-61 (dále jen „protokol o kontrole“), přílohou protokolu o kontrole je optický disk, na kterém je uložen videozáznam, který dokládá kontrolní zjištění tak, jak bylo sepsáno do protokolu o kontrole. Tento protokol byl předán žalobci k seznámení.

5. Celní úřad následně případ postoupil Ministerstvu financí jako věcně příslušnému orgánu dle ustanovení § 114 písm. c) zákona o hazardních hrách, k zahájení řízení o přestupku. Ministerstvo financí zahájilo přestupkové řízení formou oznámení o zahájení řízení, č. j. MF-20091/2020/3902-4, které bylo žalobci doručeno dne 9. 9. 2020. Dne 29. 1. 2021 vydalo Ministerstvo financí rozhodnutí, č. j. MF-20091/2020/3902-7, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí včasný rozklad, o kterém ministryně financí rozhodla rozhodnutím ze dne 20. 7. 2021, č. j. MF-20091/2020/3902-10, tak, že jej zamítla a potvrdila rozhodnutí, č. j. MF-20091/2020/3902-7. Následně však bylo zjištěno, že rozhodnutí, č. j. MF-20091/2020/3902-7, ze dne 29. 1. 2021 trpí vadou, a neodpovídá kontrolním zjištěním (nesprávně uvedené datum spáchání skutku dne 6. 2. 2020). Z tohoto důvodu ministryně financí prvostupňovým rozhodnutím ve zkráceném přezkumném řízení změnila výrok I. rozhodnutí, č. j. MF-20091/2020/3902-7, tak, aby odpovídal skutkovým zjištěním, a tam, kde bylo uvedeno datum 6. 2. 2020 datum změnil na 30. 4. 2020. Žalobce se tak měl dopustit předmětného přestupku tím, že: „...*na internetových stránkách ifortuna.cz minimálně dne 30. 4. 2020 neumožnil účastníkům hazardních her nastavit si maximální počet přihlášení do uživatelského konta za 1 měsíc, a to tím způsobem, že...*“. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce znovu rozklad, o kterém rozhodl ministr financí nyní žalobou napadeným rozhodnutím.
6. Žalobou napadeným rozhodnutím ministr financí prvostupňové rozhodnutí potvrdil, a v odůvodnění k námitkám žalobce uvedl, že již v rozhodnutích, č. j. MF-20091/2020/3902-7, ze dne 29. 1. 2021 a, č. j. MF-20091/2020/3902-10, ze dne 20. 7. 2021 bylo konstatováno, že byt' není stanoveno rozpětí hodnot počtu přihlášení do uživatelského konta za 1 kalendářní měsíc, přesto je stanoveno, aby si účastník hazardní hry mohl maximální hodnotu svobodně zvolit sám bez dalšího (svobodná možnost nastavení vyplývá přímo z právního předpisu, proto také není stanoveno žádné rozpětí hodnot), třeba i v počtu jednoho přihlášení za jeden kalendářní měsíc. K argumentaci žalobce, že minimální počet přihlášení ve výši jednoho přihlášení za měsíc by sázejícímu zmařilo obsluhu uživatelského konta, co do vyhodnocení sázek a lhůt k uplatnění reklamace, ministr financí odkázal na vypořádání této námítky v předchozích rozhodnutích, č. j. MF-20091/2020/3902-7, ze dne 29. 1. 2021 a, č. j. MF-20091/2020/3902-10, ze dne 20. 7. 2021. Dále uvedl, že žalobce staví svou argumentaci na tom, že právním předpisem není stanoveno rozpětí hodnot, resp. minimální počet přihlášení do uživatelského konta, avšak sám žalobce svévolně stanovil dolní mez tohoto sebeomezujícího opatření na 30 přihlášení za kalendářní měsíc.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného, replika žalobce

7. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, když závěr o spáchání přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, je právně nesprávný, a to s ohledem na skutečnost, že je založen na nesprávném právním posouzení věci.
8. Žalobce byl přesvědčen, že nenaplnil skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, tak, jak je mu kladeno za vinu tím, že neplnil podmínku podle výroku V. písm. a) bod 10 základního povolení. Povinnost zakotvená v předmětném ustanovení základního povolení zní následovně: „*Provozovatel zajistí, že si osoba žádající o registraci jednotlivě nastaví nebo jednotlivě odmítne sebeomezující opatření*

podle § 15 odst. 1 nebo 2 zákona a že účastník kurzové sázky nebo internetové kurzové sázky nebude umožněna účast na kurzové sázce nebo internetové kurzové sázce, pokud by tím nebylo dodrženo sebeomezující opatření nastavené podle § 15 odst. 1 nebo 2 zákona účastníkem kurzové sázky nebo internetové kurzové sázky. Zmírní-li účastník kurzové sázky nebo internetové kurzové sázky sebeomezující opatření, je provozovatel povinen provést změnu nejdříve s účinností od sedmého dne ode dne změny sebeomezujícího opatření. Zpřísní-li účastník kurzové sázky nebo internetové kurzové sázky své sebeomezující opatření, je provozovatel povinen provést změnu neprodleně, nejpozději však do 24 hodin od okamžiku změny sebeomezujícího opatření. Provozovatel nesmí v souvislosti s nastavením sebeomezujících opatření činit žádná sdělení, která by mohla vést k jejich neuplatnění nebo mírnějším nastavením“. Žalobce uvedl, že předmětné ustanovení základního povolení bylo při provádění kontroly v celém rozsahu dodrženo, neboť: žalobce pracovníkovi dozorového orgánu (osobě žádající o registraci) umožnil nastavit si jednotlivé sebeomezující opatření podle § 15 odst. 1 nebo 2 zákona o hazardních hrách, přičemž opak nebyl ze strany žalovaného tvrzen ani prokázán;

- ze strany žalovaného nebylo tvrzeno ani prokázáno, že by žalobce umožnil pracovníkovi dozorového orgánu, či komukoliv jinému účast na kurzové sázce nebo internetové kurzové sázce, pokud by tím nebyla dodržena sebeomezující opatření;

- v rámci správního řízení nebylo prokázáno, že by žalobce porušil své povinnosti stanovené pro případ, že by si účastník kurzové sázky zmírnil či zpřísnil nastavení limitů pro sebeomezující opatření a nedodržel lhůty stanovené v základním povolení či zákoně o hazardních hrách;

- žalobce, jakožto provozovatel hazardní hry kurzová sázka v souvislosti s nastavením sebeomezujících opatření neučinil žádné sdělení, které by mohlo vést k neuplatnění nebo mírnějšímu nastavení limitu, přičemž opak nebyl tvrzen ani prokázán.

9. Žalobce odmítl závěr ministra financí, že v souladu s výše uvedenou povinností, zakotvenou v základním povolení, je provozovatel povinen umožnit nastavení sebeomezujících opatření v libovolné hodnotě, neboť žádnou takovou povinnost základní povolení neobsahuje a tento závěr nelze z článku V. písm. a) bod 10 základního povolení žádným způsobem dovodit. Výklad ministra financí je tak dle žalobce zcela nepřiměřeně extenzivní a nesprávný. Žalobce uvedl, že nastavil minimální hranici limitu měsíčního počtu přihlášení na 30 se zohledněním umožnění správy a využívání účtu ze strany sázejícího, neboť prostřednictvím účtu může sázející provádět i další činnosti, které nesouvisí s účastí na hazardních hrách, např. správa financí sázejícího na jeho kontě nebo sledování stavu vyhodnocení jednotlivých sázek. Okamžik vyhodnocení sázky je rozhodný pro podání případné reklamace, sázející by tak mohl být zkrácen na svých právech v podobě zkrácení reklamační lhůty. Žalobce uvedl, že je nedůvodné, aby sázející byl omezen v možnostech správy svého konta nad rámec stanovený v základním povolení. V případě, že by žalobce umožnil přístup sázejícího do jeho uživatelského konta pouze v rozsahu 1krát měsíčně, neúměrným způsobem by tím omezil sázejícího i v možnosti nastavení sebeomezujících limitů pro jednotlivá sebeomezující opatření. Žalobce uzavřel, že pokud právní předpisy nestanoví žádnou minimální hodnotu sporného limitu, pak není zřejmé z čeho žalovaný dovozuje, že taková minimální hodnota musí být nastavena na hodnotu 1.
10. Žalobce rovněž uvedl, že pokud by se jednalo o porušení povinnosti umožnit účastníkovi hazardní hry nastavit sebeomezující opatření v rozsahu stanoveném v ustanovení § 15 odst.

1 a 2 zákona o hazardních hrách, pak by se jednalo o zcela jinou skutkovou podstatu přestupku, než bylo dovozeno v rámci správního řízení.

11. Žalobce navrhl, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Ministr financí ve vyjádření ze dne 25. 8. 2022 uvedl, že žalobní argumentace je obsahově shodná s podáními, které žalobce učinil již v průběhu předcházejícího správního řízení, proto odkazuje na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a odůvodnění rozhodnutí o rozkladu ze dne 20. 7. 2021, č. j. MF-20091/2020/3902-10. Dále vysvětlil, že libovolnost počtu přihlášení má být ponechána právě na volném nastavení ze strany účastníka hazardní hry, v jehož prospěch je uvedena podmínka v základním povolení zakotvena. Naopak žádným výkladem nelze dospět k žalobcem předestřenému závěru ohledně limitace dolního počtu přihlášení na 30 přihlášení za měsíc. Ministr financí konstatoval, že z právní úpravy hazardních her vyplývá, že sebeomezující opatření jsou velmi důležitým adiktologickým instrumentem z oblasti opatření pro zodpovědné hraní. Tato opatření představují jeden z možných přístupů eliminace rizikových faktorů hazardních her, které jsou založeny na stanovení určitých omezení, která zabrání hráčům propadnout do problémového nebo patologického hráčství. Proto také je provozovatelům hazardních her uloženo, aby účastníkům hazardních her umožnili svobodné nastavení sebeomezujících opatření, mj. i nastavení počtu přihlášení do uživatelského konta za 1 kalendářní měsíc.
13. K argumentaci žalobce spočívající v tom, že je nutné sázejícího chránit a nastavit minimální hranice limitu přihlášení na hodnotu 30, ministr financí uvedl, že se jedná o naprosto nelogickou argumentaci, neboť sebeomezující opatření má plnit ten účel, aby se sázející mohl sám omezit – tj. pokud tento dospěje k závěru, že mu vytváří závislost i samotná možnost přihlášení do uživatelského konta, pak by měl mít možnost adekvátně počet přihlášení za měsíc omezit, lhostejno, že v uživatelském kontě lze provádět i operace neherní. Nulový počet přihlášení je vyloučen z důvodu, že by tak došlo k trvalému vyloučení sázejícího z účasti na hazardních hrách, kdy na uvedené jsou určeny jiné zákonné instituty.
14. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
15. Žalobce v replice ze dne 14. 9. 2022 zopakoval, že spornou otázku v tomto případě představuje právní posouzení, zda se žalobce dopustil přestupku dle ustanovení § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách. Zdůraznil, že zastává názor, že žádný právní předpis nestanoví hranici, resp. minimální počet přihlášení do uživatelského konta sázejícího a že výklad ze strany ministra financí je nepřiměřeně extenzivní. Žalobce poukázal na to, že ministr financí naopak trvá na názoru, že k naplnění skutkové podstaty ze strany žalobce došlo, a že minimální počet přihlášení, který musí provozovatel umožnit je 1 přihlášení za měsíc. Žalobce si je přitom vědom důležitosti sebeomezujících opatření a nutnosti jejich správného fungování, jakožto adiktologického nástroje, který byl zakotven do právní úpravy v rámci opatření pro zodpovědné hraní. Uvedené povinnosti v rozsahu stanoveném platnými právními předpisy pak v celém rozsahu plní a dodržuje. Nicméně je přesvědčen, že ani za této situace, kdy se jedná o významný nástroj ochrany sázejících, není možné předmětná ustanovení vykládat nepřiměřeně extenzivně a prosazovat pravidla pro zodpovědné hraní nad rámec stanovený platnými právními předpisy, což se v projednávaném případě ze strany žalovaného děje.

III.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Ústní jednání

16. Na ústním jednání konaném dne 22. 5. 2024 žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních stanoviscích a odkázali na svá tvrzení uvedená v podáních založených v soudním spise.
17. Soud na ústním jednání k důkazu neprovedl žalobcem v žalobě navržené listiny, jelikož jsou součástí správního spisu. Soud totiž při přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného vychází ze správního spisu; přičemž správním spisem se zásadně dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008–117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).

IV.

Posouzení žaloby

18. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
19. Žaloba je důvodná.
20. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
21. Podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2020 platilo, že: *„právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleným herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen.“*
22. Podle § 15 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2020 platilo, že: *„U technické hry a internetové hry je provozovatel povinen umožnit účastníkovi hazardní hry nastavit si maximální počet přihlášení do uživatelského konta za 1 kalendářní měsíc.“*
23. Soud předně shrnuje, že mezi účastníky nebyl sporný podstatný skutkový stav věci, nýbrž pouze jeho právní posouzení; žalobce byl totiž přesvědčen, že se nedopustil přestupku dle ustanovení § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách a neporušil podmínky stanovené ve výroku V. písm. a) bod 10 základního povolení; oproti tomu správní orgány dospěly k závěru, že žalobce podmínky stanovené v základním povolení porušil, když svévolně nastavil dolní mez počtu přihlášení u nastavení sebeomezujícího opatření na hodnotu 30 přihlášení za kalendářní měsíc.
24. Povinnost zakotvená ve výroku V. písm. a) bod 10 základního povolení zní následovně: *„Provozovatel zajistí, že si osoba žádající o registraci jednotlivě nastaví nebo jednotlivě odmítne sebeomezující opatření podle § 15 odst. 1 nebo 2 zákona a že účastníkú kursové sázky nebo internetové kursové sázky nebude umožněna účast na kursové sázce nebo internetové kursové sázce, pokud by tím nebylo dodrženo sebeomezující opatření nastavené podle § 15 odst. 1 nebo 2 zákona účastníkem kursové sázky nebo internetové kursové sázky. Zmírní-li účastník kursové sázky nebo internetové kursové sázky sebeomezující opatření, je provozovatel povinen provést změnu nejdříve s účinností od sedmého dne ode dne změny sebeomezujícího opatření. Zpřísní-li*

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

účastník kursové sázky nebo internetové kursové sázky své sebeomezující opatření, je provozovatel povinen provést změnu neprodleně, nejpozději však do 24 hodin od okamžiku změny sebeomezujícího opatření. Provozovatel nesmí v souvislosti s nastavením sebeomezujících opatření činit žádná sdělení, která by mohla vést k jejich neuplatnění nebo mírnějším nastavením“. Žalobce namítal, že základní povolení ani žádný právní předpis nestanoví povinnost provozovatele umožnit nastavení sebeomezujících opatření v libovolné hodnotě.

25. Soud konstatuje, že se žalobcem lze souhlasit pouze ohledně skutečnosti, že základní povolení ani právní předpis nestanoví rozpětí hodnot, které musí provozovatel sázejícímu umožnit nastavit, z citovaného znění ustanovení § 15 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách ovšem zcela jasně vyplývá, že provozovatel je povinen umožnit sázejícímu nastavit si maximální počet přihlášení do uživatelského konta, tedy libovolný maximální počet přihlášení. Důvodová zpráva k povinnostem provozovatele umožnit účastníkovi nastavit sebeomezující opatření uvádí: *„Toto ustanovení vymezuje jednotlivé druhy sebeomezujících opatření, která je provozovatel u jednotlivých hazardních her povinen účastníkovi hazardní hry umožnit nastavit či odmítnout. Za sebeomezující opatření se považuje stanovení maximální výše sázek za kalendářní den nebo měsíc a maximální výše čisté prohry za kalendářní den nebo měsíc. Kromě těchto základních sebeomezujících opatření zákon rozšiřuje u technické hry a hazardní hry provozované dálkovým přístupem možnosti sebeomezení účastníka hazardní hry o maximální počet přihlášení do uživatelského účtu za jeden kalendářní měsíc, dobu denního přihlášení na uživatelském účtu do jeho automatického odhlášení a dobu, po kterou nebude účastníkovi hazardní hry umožněno zúčastnit se hazardní hry u provozovatele po jeho odhlášení z uživatelského účtu. V případě binga a živé hry je okruh sebeomezujících opatření ještě rozšířen o možnost stanovení maximálního počtu návštěv herního prostoru za jeden kalendářní měsíc.“* Dle názoru soudu tak ze samotného znění ustanovení § 15 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, vyplývá povinnost provozovatele umožnit účastníkovi nastavit si sebeomezující opatření, tedy maximální počet přihlášení do uživatelského konta v libovolné výši. Tudíž v úvahu logicky nepřichází záporné hodnoty počtu přihlášení, nýbrž rozpětí hodnot od jednoho přihlášení za jeden kalendářní měsíc. Soud konstatuje, že i z povahy sebeomezujícího opatření jako adiktologického instrumentu, lze dovodit možnost účastníka hazardních her nastavit sebeomezující opatření svobodně dle svého vlastního uvážení, a tedy v libovolné výši, přičemž dle názoru soudu, maximální počet přihlášení v rozpětí od 1 do 30 přihlášení může být zásadní pro eliminaci rizik spojených s hráčstvím, a může zabránit hráčům propadnutí do patologického hráčství.
26. Žalobce rovněž namítal, že nastavil minimální hranici počtu přihlášení na hodnotu 30 se zohledněním umožnění správy a využívání konta ze strany sázejícího. Žalobce argumentoval tím, že konto sázejícího neslouží pouze k uzavírání sázek, ale sázející může prostřednictvím konta provádět i další činnosti, které nesouvisí s účastí na hazardních hrách, jako správa financí sázejícího na jeho kontě, sledování stavu vyhodnocení sázek, případně reklamace tohoto vyhodnocení a sledování živých přenosů ze sportovních utkání. Dle názoru žalobce je nedůvodné, aby sázející byl omezen v možnostech správy svého konta nad rámec stanovený v základním povolení. K tomuto soud předně konstatuje, že žádný rámec počtu přihlášení v základním povolení stanoven není (jak ostatně tvrdil sám žalobce), je tedy zcela na uvážení sázejícího, jakou maximální hodnotu počtu přihlášení si zvolí. Nadto soud upozorňuje, že správa financí sázejícího na jeho kontě a vyhodnocení jednotlivých sázek souvisí s účastí na hazardních hrách, sázející tak sebeomezujícím opatřením počtu přihlášení do konta může regulovat i četnost těchto činností. Soud tak nevěšel na argumentaci žalobce, že je nutné nastavit minimální hranici počtu přihlášení na

hodnotu 30 z důvodu zamezení omezení sázejícího v možnostech správy jeho konta. Dle názoru soudu je to právě žalobce, kdo svévolně omezil sázející v možnosti nastavit si maximální počet přihlášení do uživatelského konta, a porušil tím povinnost stanovenou v ustanovení § 15 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách.

27. Soud nevešel ani na argumentaci žalobce, že není zřejmé, z jakého důvodu žalovaný nepřipouští možnost nastavení nulové hodnoty. Soud v tomto případě přisvědčuje ministrovi financí, že nastavení nulového počtu přihlášení by bylo stejně nelogické jako nastavení záporných hodnot počtu přihlášení.
28. Žalobce rovněž namítal, že pokud by se jednalo o porušení povinnosti provozovatele hazardní hry umožnit účastníkovi nastavit sebeomezující opatření dle ustanovení § 15 odst. 1 a 2 zákona o hazardních hrách, pak by se jednalo o zcela jinou skutkovou podstatu přestupku.
29. Podle § 123 odst. 1 písm. o) zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění účinném do 31. 12. 2020 platilo: *„Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nenabídne nebo neumožní účastníkovi hazardní hry jednotlivě si stanovit sebeomezující opatření podle § 14 odst. 1, § 15 odst. 1, 2 nebo 3 nebo jejich nastavení jednotlivě odmítnout.“*
30. Soud již výše konstatoval, že zákon o hazardních hrách stanoví v § 15 odst. 1 a 2 povinnost umožnit účastníkovi hazardní hry stanovit si sebeomezující opatření, včetně povinnosti dle § 15 odst. 2 písm. e) nastavit maximální počet přihlášení do uživatelského konta za jeden kalendářní měsíc. Porušení povinnosti podle § 15 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2020, bylo přestupkem podle § 123 odst. 1 písm. o) téhož zákona, za nějž bylo možné uložit dle § 123 odst. 7 písm. b) zákona pokutu do 3 000 000 Kč.
31. Soud se následně zaměřil na výklad povinnosti stanovené ve výroku V. písm. a) bod 10 základního povolení. Podle něj: *„provozovatel zajistí, že si osoba žádající o registraci jednotlivě nastaví nebo jednotlivě odmítne sebeomezující opatření podle § 15 odst. 1 nebo 2 zákona, a že účastníku kurzové sázky nebo internetové kurzové sázky nebude umožněna účast na kurzové sázce nebo internetové kurzové sázce, pokud by tím nebylo dodrženo sebeomezující opatření nastavené podle § 15 odst. 1 nebo 2 zákona účastníkem kurzové sázky nebo internetové kurzové sázky.“* Je zřejmé, že podmínka stanovená ve výroku V. písm. a) bod 10 základního povolení je toliko jinými slovy přeformulováním povinnosti zakotvené v § 15 odst. 1 nebo 2 zákona o hazardních hrách, jedná se tedy o totožnou povinnost, jaká je stanovena zákonem, a spočívá v umožnění účastníkovi kurzové sázky nastavit si sebeomezující opatření. Zákonná povinnost dle § 15 odst. 1 nebo 2 zákona o hazardních hrách se promítla do základního povolení, následně však ministr financí sankcionoval žalobce za její porušení nesprávně podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, kdy za tento přestupek bylo možné uložit v souladu s § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách pokutu do 50 000 000 Kč.
32. Soud konstatuje, že zavedení povinnosti ve výroku V. písm. a) bodu 10 do základního povolení pro žalobce při provozování internetové kurzové sázky fakticky nevytváří novou povinnost. I pokud by toto ustanovení v základním povolení chybělo, dopadala by na žalobce materiálně stejná povinnost podle § 15 odst. 1 a 2 zákona o hazardních hrách. Jediným dopadem „překlopení“ zákonné povinnosti do základního povolení by tak zůstalo zvýšení horní hranice pokuty za porušení povinnosti, a to bez relevantního zdůvodnění ministra financí. Soud na tomto místě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu,

č. j. 2 As 236/2020–45, ze dne 7. 10. 2021 (zejména na body 34. až 37.), ve kterém Nejvyšší správní soud u obdobného pochybení správních orgánů konstatoval: „*Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že žalovaný může v základním povolení stanovit podmínky provozování hazardní hry. Jejich obsahem však nemůže být zopakování povinností plynoucích ze zákona, nýbrž jejich konkretizace či individualizace tam, kde to zákon vyžaduje či připouští. Obsah podmínek provozování hazardní hry v základním povolení tedy není na vůli ministerstva, nýbrž vyplývá právě ze smyslu a účelu základního povolení – tím je individualizace zákonných povinností provozovatele v těch ohledech, v jakých je to nezbytné, nikoli opakování obecných pravidel uvedených v zákoně. Pokud se přesto obsahem základního povolení stane uvedení povinností plynoucích bez dalšího ze zákona, nemůže to mít pro provozovatele negativní následky, například v podobě zpřísnění právní kvalifikace jeho případného přestupkového jednání jen proto, že již bez dalšího jej stíhající zákonná povinnost bude nadbytečně (tedy aniž by byla potřeba ji konkretizovat, individualizovat apod.) deklarována v základním povolení. Ani to, že žalovaný do základního povolení zahrnul povinnost v bodu V. 20 proto, že se – nesprávně, jak výše vyloženo – domníval, že taková povinnost na stěžovatelku nedopadá ze zákona, přirozeně nemůže být důvodem ke zpřísnění správně trestní represe vůči ní.*“

33. Ve světle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, soud uzavírá, že ministr financí měl v situaci, kdy žalobce povinnost dle § 15 odst. 2 zákona o hazardních hrách porušil, konstatovat naplnění skutkové podstaty podle § 123 odst. 1 písm. o) zákona o hazardních hrách, která na porušení této zákonné povinnosti přímo dopadá a horní hranice pokuty odvíjející se od daného ustanovení by pak byla pro žalobce příznivější. Pokud však ministr financí dovedl naplnění skutkové podstaty podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, od níž posléze dovedl výši uložené sankce žalobci, je takovéto rozhodnutí nezákonné, neboť jím byla (či mohla být) žalobci uložena sankce přísnější. Soudu tak nezbyvá než konstatovat, že zjištěné pochybení má za následek takové zkrácení práv žalobce, které by samo o sobě ovlivnilo zákonnost napadeného rozhodnutí, tj. jeho soulad s hmotným právem, že musí přikročit ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí dle § 78 s. ř. s. pro nezákonnost, jelikož dané pochybení je takové intenzity, že v jeho důsledku mohlo být do právní sféry žalobce negativním způsobem definitivně zasaženo.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Z výše uvedených důvodů soud rozhodnutí ministra financí zrušil podle § 78 s. ř. s. pro nezákonnost a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán shora uvedeným právním názorem soudu (§78 odst. 5 s. ř. s.).
35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za podání žaloby, a odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta, neboť žalobce byl až do dne 31. 1. 2024 zastoupen Mgr. Radkem Schmitzem, advokátem. Odměna náleží celkem za dva úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a za návrh ve věci samé (žaloba). Soud nepřiznal náhradu nákladů za repliku ze dne 14. 9. 2022, neboť v té byla pouze zopakována argumentace uvedená v žalobě. Za každý úkon právní služby

náleží zástupci žalobce mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna se zvyšuje o celkem 21 %, jelikož zástupce žalobce je plátcem DPH. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 11 228 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit žalobci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22.05.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.